

Postępowanie w przypadku wystąpienia objawów zaburzeń rytmu serca dla pacjenta i jego rodziny

Zaburzenia rytmu są bardzo indywidualnie odczuwane. Część pacjentów nie ma poczucia arytmii i dopiero podczas wizyty lekarskiej okazuje się, że czynność serca jest niemiaraowa, obecne są dodatkowe pobudzenia czy też migotanie przedsionków. Kolejna grupa pacjentów może odczuwać prawie każdy dodatkowy skurcz serca. Przyspieszony czy nieregularny rytm serca bywa odczuwany jako kołatanie serca, uczucie przyspieszonego bicia serca, uczucie przeskakiwania serca lub przerw w pracy serca. Niekiedy jest to powiązane z dyskomfortem w klatce piersiowej oraz uczuciem lęku.

Zróżnicowana jest również tolerancja arytmii, zależy ona zarówno od rodzaju arytmii, jej częstości jak i stopnia uszkodzenia serca oraz od wieku chorego. Młoda, zdrowa osoba, bez innych chorób układu krążenia w łagodniejszy sposób zniesie szybką pracę serca do 160-200/min, jednak przedłużanie się takiego stanu również jest źle tolerowane.

W przypadku poczucia arytmii, gdy istnieje taka możliwość warto zmierzyć ciśnienie tętnicze ze szczególnym zwróceniem uwagi na tętno. Niektóre ciśnieniomierze informują nas o wystąpieniu arytmii.

Należy pilnie skonsultować się z lekarzem gdy:

- praca serca jest zbyt szybka/zbyt wolna
- pacjent odczuwa niepokój, zawroty głowy
- nastąpił spadek ciśnienia, zasłabnięcie, utrata przytomności czy bóle w klatce piersiowej

Arytmia to nie tylko tzw. tachyarytmie lecz również bradyarytmie, które mogą być odczuwane jako wolna praca serca, ale również jako przewlekłe osłabienie czy zmęczenie.